

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr. 139

Częstochowa, piątek 14 czerwca 1946 r.

Rok II.

Głosujemy za utrwaleniem granic nad Odrą i Nysą

Jednym z pytań zadanych społeczeństwu polskiemu w nadchodzącym referendum jest pytanie, dotyczące kwestii Ziemi Zachodnich.

Zagadnieniu Ziemi Zachodnich poświęcono już tak dużo uwagi, iż zdawałoby się, że w sposób wyczerpujący sprawy związane z terenami zachodnimi zostały omówione.

Jeśli chodzi o gospodarze, polityczne i strategiczne znaczenie Ziemi Odzyskanych — to trzeba stwierdzić, że nie wszyscy Polacy zapatrują się jednakowo na kwestię Ziemi Zachodnich. Dużo jest jeszcze ludzi w Polsce, którzy lekceważą ogromne zdobycze narodowe, osiągnięte w walce wyzwolitej, która w konsekwencji zwróciła Polsce tereny nad Odrą i Nysą, posiadane na przestrzeni długich wieków przez Niemców.

Dotąd jeszcze w pojęciach wielu ludzi sprawy granic zachodnich kojarzą się ze sprawą granic wschodnich. Bardzo wielu naszych malkontentów politycznych powiada w ten sposób: — No dobrze, nie kwestionujemy tego, że osiągnęliśmy ogromne zdobycze na zachodzie. Ale nie należy zapominać, że utraciliśmy tym samym tereny wschodnie. Ze nowa granica wschodnia oddzieliła od Polski ziemie dawniej przez nią posiadane. Ze Lwów, Wilno itd. to miasta polskie, przez Polaków budowane, że miasta te są pomnikami kultury polskiej.

Tak, to wszystko prawda. Tylko, że miasta te zostały wybudowane na cudzych ziemiach, zdobytych siłą miecza i magnackich szachrajstw politycznych. Na tych ziemiach Polacy byli zawsze liczebnie mniejszością, gdyż pierwsze miejsce pod względem liczebnym zajmowali Ukraińcy i Białorusini, a Polacy dopiero — czwarte. Jeśli Polska posiadała te tereny — to nie posiadała jednak do nich moralnych praw. Demokratyzacja życia politycznego i gospodarczego musi swym wpływem objąć także dziedziny wszystkich pojęć.

Nie jest demokratą ten, kto ceniąc własną wolność, jest wrogiem wolności innego człowieka, nie grożącemu jego życiu, bezpieczeństwu i własności, zdobytej uczciwą pracą. Nie jest demokratycznym państwem, które w pięta niewoli zakawa wolne ludy i przywłaszcza sobie ich tereny.

Naród polski, który przez cały okres najstraszliwszej wojny i niewoli walczył o wolność, placąc łzami i krwią za nią — ma prawo wrócić do wolności, którą jej nie mieli, dzięki niedemokratycznej władzy magnaterii, a później sanacyjnej klikki, panującej w Polsce przedwojennej.

Naród polski opróżniwszy własne tereny z wroga — miał odwagę oddać to, co nie jego — wywalczyć bagnetem to, co mu się słusznie od wieków należało. Granice swe na zachodzie oparł na Odrze i Nysie.

Trzy korzyści osiągnął w ten sposób: — strategiczną — przez zwięźcenie zachodniego pasa granicznego z 1912 km do 425 km. — Utrudnienie przejścia pasa granicznego, gdyż ten pas jest w większości pasem wodnym. Obecna granica, dzieląca Polskę od Niemiec, jest najkrótszą z granic, jakie dzieli Polskę od państw sąsiadujących — gdyż długość jej zajmuje zaledwie 12 proc. razem wziętych granic Polski. Niemcy — 12 proc., ZSRR — 36 proc., Czechy 87 proc., granica morska 27 proc., granice górskie 34 proc., sztuczne 24 proc.).

Z powyższych cyfr wynika, że nowe granice z punktu widzenia strategicznego są o wiele korzystniejsze, gdyż granica między naszym największym i jedynym dzisiaj wrogiem, jakim są Niemcy — jest dziś łatwiejsza do obrony.

Granica morska (523 km) posiada na swym pasie porty, które spełniać mogą na wypadek wojny zadania obronne, umożliwiając zarazem naszej ekspansji handlowej w czasie pokoju — szeroki kontakt z krajami zamorskimi.

Rozszerzenie naszej granicy morskiej ze 140 km do 523 km — czyni nasz kraj rzeczywiste krajem nadbałtyckim, o poszerzonym „oknie na świat” — dostosowanym do naszego rozwoju gospodarczego i politycznego.

Jeśli będziemy mówić o Odrze i Nysie, to nie wolno zapominać, że Odra jest niejako karmiona wodami polskich rzek, (całe do-

rzecze Odra leży na wschód od niej), ma dla nas ogromne znaczenie gospodarcze, militarne i strategiczne.

Wysiłki nasze muszą iść w tym kierunku, aby scentralizować w rękach Polski posiadanie i zagospodarowanie Odry, oraz obu jej wybrzeży.

Niemcy utracili na rzecz naszą 18 proc. swych terenów, a wraz z nimi 20 proc. przemysłu.

Jeśli dodać do tego porty morskie i rzeczne — to będziemy mieli jasny obraz osłabienia gospodarczego Niemiec — co ma ogromne znaczenie dla obronności naszych granic zachodnich — a przy tym stanowi wzmocnienie potencjału gospodarczego i politycznego Polski.

Straty gospodarcze Niemiec i skurezenie się ich terenów spowodują załamanie psychiczne narodu niemieckiego, co wpłynie w poważnym stopniu na osłabienie jego prężności demograficznej.

Nasze zdobycze na zachodzie w stosunku

odwrotny — wzmocnią naszą prężność demograficzną, która zamknięta w cyfrach da nam przyrost około 200.000 rocznie.

W stosunku do Niemiec należy stosować takie represje, które w konsekwencji obniżą ich stopę życiową o 1/3 — co, wpływając deprymująco na psychikę i zdolności konsumpcyjne ludności niemieckiej — w końcowym wyniku obniży poważnie liczbę urodzeń, a tym samym zmniejszy niebezpieczeństwo nowej wojny o „lebensraum”.

Niemcy przezwyciężają te wszystkie następstwa przesunięcia naszych granic na zachód i będą się starały wszelkimi sposobami nie dopuścić do umocnienia naszej potęgi na Odrze i Nysie. (Przewiduje się, że sprawa naszych granic zachodnich będzie jeszcze raz omawiana, względnie regulowana, na przyszłej konferencji pokojowej.)

Nasi zachodni sojusznicy nie są pod względem zapatrywań na nasze zagadnienia graniczne — 100 proc. zgodni. Mamy

wśród ich polityków i dyplomatów — gorących zwolenników „biednych Niemców” i wrogów Polski „krzywdzącej niewinne owieczki niemieckie”. Na nich właśnie Niemcy liczą. Nie poprzestając na tym — Niemcy będą starały się wbić klin między Polskę i Czechy i osłabić moralnie siłę sojuszu polsko-radzieckiego.

Jednak naród polski, którego synowie poświęcili życie w walce o stare odwieczne ziemie piastowskie — w referendum może dać na trzecie pytanie tylko jedną odpowiedź: Tak!

Będzie to odpowiedzią, rzuconą wrogom naszym na ich zakusy przeciwko Polsce Ludowej i masom ludowym.

Ta odpowiedź zadokumentuje wolę Narodu Polskiego, podkreśli przywiązanie Narodu Polskiego do ziem pra-słowiańskich, wydartych nam przez germanów — a w wojnie ostatniej wrocznych Macierzy siłą słowiańskiego oręża.

Roman Grzywnowicz.

Przemówienie Bevina na kongresie Labour Party

„Europa pragnie pokoju”

LONDYN, 13. 6. — W dniu wczorajszym w toku debat Kongresu Partii Pracy przemawiał minister Bevin, odpowiadając na zarzuty, skierowane przeciw polityce zagranicznej rządu brytyjskiego.

Minister Bevin omówił szczegółowo sprawę Palestyny stwierdzając, że staje się ona zagadnieniem międzynarodowym. Zwrócił się on z apelem tak do Żydów, jak i do Arabów, aby zaniechali aktów terrorystycznych.

Mówiąc o Hiszpanii minister Bevin oświadczył, że naród hiszpański lęka się nowej wojny oraz sprzeciwił się stosowaniu sankcji gospodarczych w stosunku do Hiszpanii, tłumacząc, że pogorszyłyby one los cywilnej ludności hiszpańskiej.

Minister Bevin nie podziela pesymistycznego poglądu na porozumienie pomiędzy czterema mocarstwami. Uważa on, że nowe spotkanie ministrów w Paryżu przyniesie w wyniku osiągnięcia pełnego porozumienia.

Następnie minister Bevin omawiał długiej sprawę stosunków Wielkiej Brytanii ze Związkiem Radzieckim. Oświadczył on, że ze strony Wielkiej Brytanii istnieją pewne zastrzeżenia co do ustosunkowania się Zw. Radzieckiego do niektórych projektów

brytyjskich i amerykańskich, zwłaszcza w sprawie Niemiec. Minister oświadczył: „Tak długo, jak będę ministrem spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii, nie przyłączę się do żadnego planu, do żadnej strategii, ani do żadnego układu sił, który by godził w ZSRR. Nie sądzę również, aby którykolwiek z członków mego gabinetu przejawiał choćby cień takich myśli.

Powinniśmy znaleźć takie wyjście z obecnej sytuacji — mówił dalej minister Bevin — aby dać poczucie bezpieczeństwa każdemu człowiekowi.”

Mówiąc dalej o stosunkach z ZSRR minister Bevin wyraził pogląd, że nie może być mowy o wywieraniu nacisku na ZSRR a jedynie o zjednywaniu go dla projektów brytyjskich. Pogląd ten minister Bevin wyraził słowami: „Z ZSRR nie można wjować, można go tylko prosić”.

Kończąc swoje przemówienie brytyjski sekretarz stanu oświadczył, że „Europa pragnie pokoju, który pozwoli jej otrząsnąć się z wspomnień hitlerowskich”.

Przemówienie ministra Bevina trwało 80 minut.

Obiadujący domagali się poszerzenia stosunków handlowych z ZSRR oraz stałego narad sztabowych pomiędzy sztabami brytyjskim i radzieckim.

Pierwsze posiedzenie konstytuandy francuskiej

PARYŻ (PAP). — Francuskie Zgromadzenie Konstytucyjne obrane w dniu 2 czerwca zebrało się po raz pierwszy w Izbie Deputowanych we wtorek popołudniu. Obrady otworzył najstarszy z posłów Marcel Cachin.

Rząd francuski formalnie przekazał swe pełnomocnictwa Zgromadzeniu i pełni swe funkcje do czasu utworzenia nowego gabinetu. W piątek Zgromadzenie ma przy-

stąpić do wyboru przewodniczącego. W przyszłym tygodniu nastąpi wybór prezydenta i premiera nowego rządu. W obecnej chwili partia republikańsko-ludowa rości sobie pretencje do obsadzenia przewodniczącego Izby i premiera. Kandydatami są: Francisque Gay wiceprzewodniczący w rządzie Feliksa Gouin na stanowisko przewodniczącego Zgromadzenia, Georg Bidault obecny minister spraw zagranicznych na stanowisko premiera.

Akt oskarżenia przeciwko ks. Tiso

PRAGA (PAP). — Został już opracowany akt oskarżenia przeciw b. premierowi Czechosłowacji Józefowi Tiso oraz członkom jego rządu. Akt oskarżenia zawiera 5 części:

1) Oderwanie od państwa czechosłowackiego republiki słowackiej; 2) Współpraca i pomoc udzielana Niemcom; 3) wypowiadanie wojny Związkowi Radzieckiemu i Polsce; 4) Zdrada wobec narodu słowackiego; 5) Popelniania przestępstw wojennych wobec wojska i ludności cywilnej.

Proces rozpocznie się w przyszłym tygodniu.

BRATYSŁAWA (ZAP). — Potwierdza się wiadomość, że były marionetkowy „prezydent” Słowacji, ks. Tiso, który przebywa w więzieniu bratysławskim, oczekując na

proces przed Trybunałem Narodowym — zwrócił się przed pewnym czasem do Watykanu z prośbą o pomoc. Uchodzi jednak za pewne, że aczkolwiek Tiso jest duchownym katolikiem — Watykan nie podejmie w jego sprawie żadnej interwencji.

GENERAL MICHAJŁOWICZ NIE PRYZNAJE SIĘ DO WINY

NOWY JORK. — Odpowiadając przed trybunałem ludowym w Belgradzie oskarżony o zdradę swego państwa i narodu gen. Michajłowicz do winy nie przyznał się. Oświadczył on, że niektórzy z jego współpracowników mogli być w kontakcie z Niemcami, ale on nie był w stanie kontrolować ich działalności.

Deputowany Backer domagał się podjęcia stosunków dyplomatycznych z republikańskim rządem hiszpańskim oraz udzielenia poparcia hiszpańskiemu ruchowi oporu.

Uchwalono rezolucję żądającą przeprowadzenia radykalnej „czystki” w dyplomacji brytyjskiej. Rezolucja stwierdza, że obecnie wśród przedstawicieli brytyjskich zagranica znajdują się dyplomaci, którzy informują fałszywie swój rząd. Należy tych ludzi obcyć duchowi nowego świata odsunąć od życia publicznego a na ich miejsce wprowadzić dyplomatów, wykazujących zrozumienie dla obecnego rozwoju prądów demokratycznych na całym świecie. Wniosek w sprawie połączenia się z partią komunistyczną nie uzyskał większości.

LONDYN (BBC), 13. 6. — Kongres Partii Pracy wybrał na stanowisko przewodniczącego partii Noela Bäckera, członka rządu brytyjskiego. Został on wybrany na miejsce ustępującego prof. Harolda La-sky'ego.

Natrafiono na ślady Bormanna

WARSZAWA (AZ, tel. od wł. koresp.) — Martin Bormann, „prawa ręka Hitlera”, znikł bez śladu. Pomimo twierdzenia, że został zabity przy opuszczeniu bunkru Hitlera, utrzymywała się pogłoska, że kieruje tajną organizacją Hitler Jugend. W tych dniach, jak donoszą z Frankfurtu, został rozpoznany w zacisznej chacie w górach Schwarzwald. Zarządzone zostało pościg, który jeszcze dotąd nie dał rezultatów.

Sprawy głosowania ludowego

WARSZAWA (PAP). — Generalny Komisarz Głosowania Ludowego ogłasza następującą instrukcję dla wszystkich Przewodniczących Komisji Okręgowych i Komisji Obwodowych:

„W związku z zapytaniem zarządza, co następuje:

1) Lokale urzędowania Komisji Obwodowych i Komisji Okręgowych, jak również lokale do głosowania Komisji Obwodowych nie mogą w żadnym wypadku mieścić się w lokalach partyjnych, którejkolwiek z partii politycznych.

2) Jeżeliby urzędowanie którejkolwiek z Komisji Obwodowych odbywało się do tej pory w takim lokalu, należy niezwłocznie zająć oddzielny lokal.

3) Wyjaśniam, że lokale, wyznaczone na odbycie samego głosowania ludowego, w zasadzie nie powinny mieścić się w mieszkaniu prywatnym lub też w biurach na 2-gim lub 3-cim piętrze, gdzie na dolnych piętrach klatki schodowej znajdują się mieszkania prywatne. Na lokal do głosowania winny być wyznaczone pomieszczenia, o ile możliwości parterowe lub na pierwszym piętrze w budynkach urzędowych.”

Trzy razy „TAK” — to gwarancja postępu i dobrobytu!

